

Prošnja za azil se lahko zavrne, če je prosilec sodeloval pri dejavnostih teroristične mreže

Ni nujno, da bi prosilec za azil osebno izvršil teroristična dejanja, da bi napeljeval k takim dejanjem ali da bi sodeloval pri njihovi izvršitvi

Mostafa Lounanija, maroškega državljan, je tribunal correctionnel de Bruxelles (kazensko sodišče v Bruslju, Belgija) obsodilo na šest let zapore zaradi sodelovanja pri dejavnostih teroristične skupine, in sicer belgijske celice „groupe islamique des combattants marocains“ (islamska skupina maroških borcev, v nadaljevanju: GICM), kot vodja ter zaradi hudodelskega združevanja, ponarejanja in uporabe ponarejenih listin ter nezakonitega prebivanja. To sodišče je med drugim M. Lounanija spoznalo za krivega za „aktivno sodelovanje pri vzpostavitvi kanala za pošiljanje prostovoljcev v Irak“. Za „akt sodelovanja pri dejavnosti celice, ki logistično podpira teroristično gibanje“ je bil opredeljen zlasti goljufiv prenos potnih listin.

M. Lounani je leta 2010 pri belgijskih organih vložil prošnjo za azil. Pri tem se je skliceval na bojazen, da bo v primeru vrnitve v državo izvora preganjan, ker naj bi obstajalo tveganje, da ga bodo maroški organi zaradi obsodbe v Belgiji obravnavali kot radikalnega islamista in džihadista. Prošnja za azil je bila zavrnjena.

Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, Belgija), na katero je bila zoper to zavrnitev vložena tožba, je leta 2011 presodilo, da je treba M. Lounaniju priznati status begunca. To sodišče je svojo odločitev potrdilo leta 2012, potem ko je njegovo prvo sodbo Conseil d'État (državni svet, Belgija) razveljavil. Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci) je namreč menilo, da dejstva, ki se neposredno očitajo M. Lounaniju, ne izpolnjujejo znakov terorističnih kaznivih dejanj, ker je tribunal correctionnel de Bruxelles (kazensko sodišče v Bruslju) M. Lounanija za njegovo pripadnost teroristični skupini obsodilo, ne da bi mu očitalo storitev ali sodelovanje pri katerem od terorističnih dejanj. Ugotovljeno ni bilo, niti da se je v okviru GICM katero določeno dejanje, ki spada pod tovrstno kaznivo dejanje, kakor koli začelo izvrševati, niti da je M. Lounani dejansko osebno deloval pri storitvi takega dejanja, na katerem bi lahko temeljila njegova individualna odgovornost. Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci) je menilo, da nobeno od dejanj, za katera je bil M. Lounani obsojen, ne dosega teže, ki se zahteva za to, da bi se ga opredelilo za „dejanje, ki nasprotuje namenom in načelom Združenih narodov“ v smislu Direktive o statusu beguncev,¹ tako da na podlagi tega ni mogoče izključiti možnosti, da bi pridobil status begunca.

Conseil d'État (državni svet), na katerega je bila vložena kasacijska pritožba, je na Sodišče naslovilo vprašanja za predhodno odločanje. Conseil d'État (državni svet) želi med drugim izvedeti, v katerih okoliščinah je mogoče za prosilca izključiti možnost pridobitve statusa begunca zaradi „dejanj, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov“, če je bil prosilec kazensko obsojen za sodelovanje pri dejavnostih teroristične skupine, sam pa ni izvršil nobenega terorističnega dejanja.

¹ Direktiva Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 96).

Sodišče je najprej ugotovilo, da iz spisa ne izhaja, da bi M. Lounani osebno izvrševal teroristična dejanja in tudi ne, da bi napeljeval k izvršitvi takih dejanj ali da bi bil udeležen pri njihovi izvršitvi.

Vendar pa pojem „dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov“ ni omejen na teroristična dejanja. Sodišče je poudarilo zlasti, da je Varnostni svet v Resoluciji 2178 (2014) izrazil „resno zaskrbljenost zaradi izjemne in naraščajoče grožnje, ki jo predstavljajo tuji teroristični borci“, in zaskrbljenost v zvezi z mrežami, ki jih organizirajo teroristični subjekti in slednjim omogočajo, da med državami premikajo borce z različnimi državljanstvi in sredstva, ki jih potrebujejo.

Zato uporaba instituta izključitve iz statusa begunca iz Direktive ni omejena na dejanske storilce terorističnih dejanj, temveč lahko zajema tudi posameznike, ki se ukvarjajo z novačenjem, načrtovanjem, prevozom in opremljanjem posameznikov, ki potujejo v državo, ki ni država njihovega stalnega prebivališča ali državljanstva, da bi, med drugim, izvršili, načrtovali ali pripravili teroristična dejanja.

Sodišče opozarja, da morajo končno presojo prošnje za mednarodno zaščito opraviti pristojni nacionalni organi pod nadzorom nacionalnega sodišča. Vendar pa je v zvezi z okoliščinami, ki jih je treba upoštevati, ugotovilo, da iz navedb belgijskega Conseil d'État (državni svet) izhaja, da je bil M. Lounani vodja mednarodne teroristične skupine, ki je bila leta 2002 vpisana na seznam Združenih narodov, na katerem so navedeni osebe in subjekti, zoper katere so bile uvedene sankcije, in da je še vedno vpisan na ta seznam, ki je bil v vmesnem času osvežen. Njegovo delovanje pri nudenju logistične podpore dejavnostim te skupine ima mednarodni vidik, ker je sodeloval pri ponarejanju potnih listov in pomagal prostovoljcem, ki so želeli oditi v Irak. Tako ravnanje lahko po mnenju Sodišča upraviči izključitev možnosti pridobitve statusa begunca.

Poleg tega ima pri posamični presoji, ki jo mora opraviti pristojni organ, posebno težo okoliščina, da je bil M. Lounani obsojen za sodelovanje pri dejavnostih teroristične skupine in da je ta obsodba postala pravnomočna.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106